

בש"פ 165/20 - מורד בחירה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 165/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

העורר: מורד בחירה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו במ"ת 23194-09-18 מיום 30.12.2019 שניתנה על-ידי השופט א' היימן

בשם העורר: עו"ד יעקב קהן; עו"ד וואליד כבוב

בשם המשיבה: עו"ד מריה ציבלין

החלטה

1. הערר שלפניי נסוב על בקשת העורר להקל במידת-מה את התנאים המגבילים שבהם הוא נתון, כבסיס לשחרורו ממעצר עד תום ההליכים, מכוחה של החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט א' היימן) אשר ניתנה ביום 30.12.2019 בגדרו של מ"ת 23194-09-18. תנאים אלו כוללים, לצד ערובות כספיות, מעצר בית שבמסגרתו נקצבו לעורר שעות התאווררות בימי ראשון ושלישי בין השעות 08:00-10:00 ובימי שני וחמישי בין השעות 15:00-19:00.

2. במרכזו של ההליך העיקרי, שבגדרו ניתנה ההחלטה מושא הערר, עומד כתב אישום חמור אשר הוגש ביום 10.10.2018 נגד העורר ונגד 21 נאשמים נוספים. כתב אישום זה מונה שלושים פרטי אישום. מתוכם, שלושה אישומים

מופנים כלפי העורר ומייחסים לו סחיטה באיומים במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003 (להלן: חוק מאבק בארגוני פשיעה); מרמה ערמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות), עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה; הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון), בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה; וכן עשיית פעולה ברכוש במסגרת ארגון פשיעה, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

3. באחד האישומים נטען כי במהלך אוקטובר 2016, וכחלק ממערך ההלוואות של ארגון הפשיעה שבראשו עמד נאשם אחר (להלן: הארגון), הלווה אותו נאשם לר.ק. באמצעות העורר ואנשים נוספים – סכום של 669,000 ₪, כאשר הוסכם כי ר.ק. ישלם לאותו נאשם תשלומים חודשיים בסך של 50,000 ₪ לכ"א לשם פירעון החוב בתוספת ריבית. במסגרת גביית החוב, בהוראתו של ראש הארגון ובידיעת העורר, איימו חברים נוספים בארגון (שהועמדו לדין לפי אותו כתב אישום) על ר.ק. כדי לגרום לו לשלם את החוב. האימונים כללו רמיזות ואמירות מאיימות ואף יריות לעבר ביתו של ר.ק. בעקבות האיומים, ר.ק. נמנע מלהיכנס לג'לג'וליה, מנע מילדיו מללכת לבית הספר במשך כשבועיים ונסע לעבודתו בליווי קרובי משפחה. במקביל לאיומים וכחלק ממנגנון גביית החוב, עמד העורר בקשר עם ר.ק. והציע לו הצעות שונות לפריסת החוב לתשלומים, תוך שהוא מדווח על כך לראש הארגון.

4. בפרטי האישום הנוספים, נטען כי בין השנים 2016-2017, במסגרת פעילות הארגון, הפיקו חבריו, וביניהם העורר, הכנסות שלא פחתו מסכום כולל של 18,635,140 ₪. על הכנסות אלו היו חברי הארגון חייבים בדיווח לרשויות המס אך נמנעו מלעשות כן והונו את הרשויות כדי להתחמק מתשלום המס. כמו כן נטען כי חברי הארגון, ובכללם העורר, ביצעו פעולות ברכוש אסור שמקורו בעבירות סמים, סחיטה, רצח ועבירות נוספות אשר מהוות עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון – זאת, כאשר שווי הרכוש כאמור אינו נופל מסך של 42,635,140 ₪.

5. ברי הוא, כי מדובר בהאשמות חמורות ואין חולק כי אלו נתמכות בראיות לכאורה. לצד זאת, יש לזכור כי ההליך המשפטי שבמסגרתו תתבררנה ההאשמות הינו מורכב ויש להניח לגביו כי הוא ייערך זמן רב. כמו כן עלינו לזכור כי לזכותו של העורר עומדת חזקת החפות וכי שירות המבחן מעריך כי ניתן לשחררו למעצר בית בתנאים מגבילים שבצדם הקלה הכוללת חלונות התאווררות משמעותיים.

6. לאחר דין ודברים, צמצמו באי-כוח העורר, באישורו, את בקשתו המקורית באומרם כי הלה יסתפק בהוספת מספר שעות של התאווררות בימי רביעי. באת-כוח המדינה לא הסכימה למתן הקלות כלשהן לעורר לנוכח חומרת העבירות שבהן הוא מואשם, אשר מאומתות בראיות לכאורה, וכן בשל המסוכנות הנשקפת ממנו. בהקשר זה, הדגישה באת-כוח המדינה כי היא סומכת את ידיה על החלטתו של בית משפט קמא, אשר דחה את המלצת שירות המבחן למתן הקלות נוספות לעורר בקבעו כי תנאי שחרורו אינם מן המכבידים ועל כן אין מקום להקל עמו עוד.

7. סעיף 1(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, מנחה אותנו, במצבים של ספק ממשי, למקסם את חירותו של נאשם בעודו נהנה מחזקת החפות (ראו: בש"פ 1000/05 חסיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 385, 391 (2005); בש"פ 3362/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.5.2019)). מאחר שאינני צופה שהוספת שעות התאווררות המבוקשות תגביר את מסוכנותו של העורר, מצאתי לנכון להיעתר לבקשתו

המצומצמת, בכפוף להגדלת ערבויות להבטחת קיומם של התנאים המגבילים.

8. הנני מקבל אפוא את הערר ומורה על הוספת שעות התאווורות לתנאי שחרורו של העורר, כדלקמן:

א. העורר יוכל לשהות מחוץ לביתו בימי רביעי בין השעות 15:00-19:00, זאת, בליווי אחד ממפקחיו ומבלי שיוכל לבקר במוסד חינוכי כלשהו.

ב. העורר יפקיד בבית משפט קמא עירבון נוסף ע"ס 10,000 ₪.

ג. כל יתר התנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא יוסיפו לעמוד על כנם.

ניתנה היום, י"ח בטבת התש"ף (15.1.2020).

שׁוֹפֵט
